

tilfælde, hvor en kautionist får indledt en gældssanerings-sag, vil opsigse et ellers ikke misligholdt lån for at sikre sig en eventuel dividende i kautionistens gældssanerings-sag, idet bortfald af en kautionsforpligtelse i dag er opsigelsesgrund i mange pengeinstitutters låne-aftaler.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at en kautionsforpligtelse i dag alene vil blive dækket med den almindelige dividende i gældssanerings-sagen. Denne dividende udgør almindeligvis under 10 procent, hvilket indebærer, at »værdien« af en kautionsforpligtelse allerede efter den gældende retstilstand typisk bliver nedskrevet med mere end 90 procent i forbindelse med en kendelse om gældssanering for kautionisten. Den regel, der forslås af Konkursrådet, indebærer således alene, at de »sidste« mindre end 10 procent af kautionsforpligtelsens pålydende værdi vil kunne bortfalde, og der er således i realiteten tale om en ændring af begrænset rækkevidde for kautionsforpligtelsen, men af væsentlig betydning for skyldneren (kautionisten) med det formål at opnå en endelig afklaring af den pågældendes økonomiske forhold som led i gældssanereringen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, 9 og 12 (for-slag til konkurslovens § 208 a, stk. 1, 2. pkt., § 208 b, stk. 3, § 209, stk. 2-5, og § 216, stk. 4), og bemærkningerne hertil.

4.7. Sagsomkostninger og retsafgift

4.7.1. Gældende ret

Efter retsafgiftslovens § 37 b svares ingen *afgift* for skifterettens virksomhed ved behandling af sager om gældssanering. For kære til landsret svares 400 kr. og for kære til Højesteret 750 kr., jf. retsafgiftslovens § 54.

Efter konkurslovens § 203 kan skifteretten bestemme, at skyldneren skal stille passende sikkerhed for *omkostningerne ved gældssanerings-sagens behandling*. Skifteretten nægter at indlede gældssanerings-sag, hvis skyldneren ikke følger skifterettens eventuelle bestemmelse om at stille sikkerhed for omkostningerne, jf. konkurslovens § 205, stk. 1, nr. 3.

I det omfang skifteretten ikke har krævet sikkerhed efter § 203, afholdes omkostningerne ved gældssanerings-sagens behandling af statskassen. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten dog i forbindelse med sagens slutning bestemme, at omkostningerne skal erstattes af skyldneren, jf. konkurslovens § 220.

I forarbejderne til bestemmelsen er det forudsat, at skifteretten regelmæssigt skulle stille krav om sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved sagens behand-

ling, jf. Folketingstidende 1983-84, 2. samling, tillæg A, spalte 636.

Retspraksis har imidlertid udviklet sig sådan, at der i praksis sjældent stilles krav om sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger. Mange skifteretter følger dog tilsyneladende en praksis, hvorefter der i den situation, hvor en skyldner efter at have tilbagekaldt en ansøgning om gældssanering, der har været behandlet af skifteretten med udgifter til medhjælper mv. til følge, igen indgiver ansøgning om gældssanering, kræves sikkerhedsstillelse. Dette gælder dog kun, hvis det udelukkende er skyldnerens forhold, der har ført til en tilbagekaldelse af begæringen, f.eks. hvis skyldneren har trukket en ansøgning om gældssanering tilbage, fordi skifteretten tilkendegav, at skyldneren måtte op-hæve en pensionsordning for at få gældssanering.

Er der ikke stillet sikkerhed, eller er sikkerheden opbrugt, betales omkostningerne kun af skyldneren, når særlige forhold taler derfor, jf. konkurslovens § 220. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis det viser sig, at skyldneren har handlet uredeligt, f.eks. ved at undlade at oplyse om et aktiv, der skulle være indgået i sagen, eller hvis den pågældendes bo er af en vis størrelse.

4.7.2. Lovforslagets udformning

4.7.2.1. Med hensyn til konkurslovens regler om sagsomkostninger, herunder reglerne for sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger, i sager om gældssanering peger Konkursrådet på, at den i praksis eneste større omkostning ved behandling af en sag om gældssanering er udgifterne til den medhjælper, der udpeges af skifteretten. Medhjælperen har i vidt omfang til opgave at udføre arbejde, som ellers skulle udføres af skifteretten. Overlader skifteretten ikke disse opgaver til medhjælperen, ville arbejdet således være blevet udført som en del af skifterettens arbejde uden omkostninger for skyldneren eller kreditorerne.

Konkursrådet finder på denne baggrund, at omkostningerne ved gældssanerings-sagens behandling som hovedregel ligesom i dag bør afholdes af statskassen. Konkursrådet henviser bl.a. til, at reglerne om gældssanering overvejende har et socialpolitiske sigte, og at skyldnerens betaling af omkostningerne i en gældssanerings-sag vil medføre en nedsættelse af det samlede beløb, der skal betales til kreditorerne. Sagsomkostningerne bør derfor heller ikke i væsentligt omfang afholdes af skyldnerens kreditorer.

De to situationer, som gældssaneringsudvalget i betænkning nr. 957/1982 fandt burde udløse krav om, at skyldneren skulle betale sagsomkostninger, var dels den situation, hvor skyldnerens bo var af en vis stør-